

Världens oskuld vilar tryggt på det vidga bålet
Allt som andas, allt som sörjt ryser i plötslig kyla
Blodröd sjunker solen, fjällens skuggor växa
Och högt i askens krona susar tidens höst

Vi har samlats här i sluten ring
Kring en likblek gud som om livet bragts
När dagen lida mot sitt slut
Skall flammor stiga mot himlens fäste

I sorgens timma på sorgens dag, stiger fadern fram
En fridlös fasas verop, som ur dvala facklans höjs
Ett sinne tyngt av kvalfull kvidan, en gåta utan svar
När stormen stämmor ekat ut, vad viskas till den döde?

Vi har samlats här i sluten ring
Kring en likblek gud som om livet bragts
När dagen lida mot sitt slut
Skall flammor stiga mot himlens fäste

Det som ingen trott. Det som ingen vetat.
Fann den vise, vad han fjärran letat?